

Sygn. akt VIII U 331/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. Ś. (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 stycznia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Maria Gawlik

Sygn. akt VIII U 331/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 17.01.2014r., odmówił ubezpieczonemu A. Ś. (Ś.) prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych z powodu nie udowodnienia do dnia 1.01.1999r. wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy zaskarżoną decyzję wydał na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j.: z 2009r. Dz. U. nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony A. Ś. podniósł, że w spornym okresie w czasie zatrudnienia w (...) Klubie Sportowym (...) w B. wykonywał pracę w warunkach szkodliwych na stanowiskach: murarz, spawacz, palacz oraz kierowca, co potwierdzą świadkowie: R. C. oraz J. B., którzy razem z nim pracowali.

Ponadto w piśmie z dnia 5.06.2014r. domagał się przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków: J. Z. i W. R. na okoliczność zatrudnienia w okresach od 23.01.1975r. do 30.06.1978r. oraz od 1.07.1978r. do 31.10.1981r. w Zakładzie (...) w T. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego z przyczepą.

Zdaniem ubezpieczonego spełnia on warunki do przyznania mu prawa do emerytury wcześniejszej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i dodatkowo podniósł, że zaliczenie spornego okresu pracy w warunkach szczególnych nie daje podstaw do przyznania emerytury, ponieważ w dalszym ciągu ubezpieczony na dzień 31.12.1998r. udowodnił jedynie 9 lat i 9 dni pracy w szczególnych warunkach, zamiast wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony A. Ś. urodzony (...), w dniu 5.11.2013r. złożył wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 30.11.2013r., a na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25, natomiast nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 3 lata, 7 miesięcy i 9 dni.

Organ rentowy uznał za udowodniony następujący okres pracy:

3.09.1971r. – 28.03.1972r. – młodszy górnik pod zmienią w KWK (...)

13.05.1974r. – 29.07.1974r. – młodszy górnik pod zmienią w KWK (...)

6.11.1981r. – 31.08.1984r. – palacz c. o. Fabryka (...).

Oddział nie uznał do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w (...) Klubie Sportowym (...) w okresie od 24.09.1986r. do 30.04.1991r. na stanowisku –murarza oraz okresu od 6.05.1991r. do 29.02.1992r. w Zakładzie (...) w B. na stanowisku spawacza, ponieważ nie przedłożył wymaganego świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W postępowaniu przed Sądem ubezpieczony domagał się uznania za pracę w warunkach szczególnych jego okresu zatrudnienia od 23.01.1975r. do 31.10.1981r. w Zakładzie (...) w T. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego z przyczepą i wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań J. Z. i W. R..

Sąd przeprowadził dowód z zeznań w charakterze świadków: R. C., J. B., J. Z. oraz W. R., akt emerytalnych i osobowych ubezpieczonego, jego przesłuchania w charakterze strony oraz akt emerytalnych świadka W. R. i uznał, że odwołanie ubezpieczonego A. Ś. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienie ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

W oparciu o zeznania świadków R. C. oraz J. B. Sąd uznał, że ubezpieczony w spornym okresie od 29.09.1986r. do 30.04.1991r. oraz od 6.05.1991r. do 29.02.1992r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, ale jednocześnie podzielił stanowisko organu rentowego, że ubezpieczony w dalszym ciągu nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 31.12.1998r. – dowód: k. 26 akt sądowych.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków wyżej wymienionych i samego ubezpieczonego w tym zakresie, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Ponadto świadkowie byli współpracownikami ubezpieczonego, zatem mieli oni bezpośrednie informacje w zakresie charakteru i wymiaru świadczonej przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie.

Natomiast Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków J. Z. oraz W. R., które również były współpracownikami ubezpieczonego, ale ich zeznania nie znajdują potwierdzenia w aktach osobowych oraz przeczą wyjaśnieniom, które zakład pracy ubezpieczonego przedstawił w piśmie z dnia 21.10.2014r. – dowód: k. 37 akt sądowych.

Z akt emerytalnych świadka W. R. wynika, że w okresie od 27.01.1968r. do 30.06.1978r. była pracownikiem zatrudnionym w Zakładzie (...) w T. w pełnym wymiarze czasu pracy co oznacza, że jedynie przez okres 3 lat miała informacje w zakresie charakteru i wymiaru świadczonej przez ubezpieczonego pracy.

Zatrudnienie świadka w okresie od 1.10.1979r. do 31.12.1989r. było zatrudnieniem dodatkowym i nie mogła ona mieć wiarygodnych informacji w zakresie wymiaru świadczonej przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie – dowód: k. 5 i 7 akt emerytalnych świadka W. R..

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Należy również podkreślić, iż na mocy art. 1 ustawy z dnia 11.05.2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 6.06.2012r.) od 1.01.2013r. została zmieniona treść cytowanego art. 184, ust. 2. Od tej daty warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest już wymagany.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1.01.1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31.12.2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31.12.2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i dla ubezpieczonych występujących o przyznanie prawa do dnia 31.12.2012r. rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w spornym okresie w czasie zatrudnienia w Zakładzie (...) na stanowisku kierowcy nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych tzn. nie kierował pojazdami ciężarowymi powyżej 3,5 tony.

Wobec stwierdzenia, że ubezpieczony A. Ś. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania mu emerytury wcześniejszej, Sąd Okręgowy w Gliwicach z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.

SSO Maria Gawlik